No. 114.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 22 September.

INGEZONDEN STUKKEN.

Boekbeschouwing.

AANTEEKENING OP DE GRONDWET, *door Mr.* J. R. THORBECKE, *Hoogleeraar te Leiden. Tweede Uitgave.* 1 *Deel. Amsterdam by* JOHANNES MULLER, 1841.

Terwijl men zekere mannen, — welke men vroeger om de zuiverheid hunner constitutionele begrippen, de onafhankelijkheid van hun karakter en den ijver, waarmede zij de verbetering onzer nationale instellingen poogden te helpen tot stand brengen, hoogschatte, — eenen terugtred ziet doen, nu er hoop begint te bestaan, dat de goede zaak des vaderlands eindelijk zal zegevieren, en hen *nu* hoort spreken en uitweiden over de noodzakelijkheid van *vertrouwen in het bestuur*, en van het *vele goede*, dat in een *onvoldoend* en *onbevredigend* ontwerp van wet toch te vinden is, waar zij vroeger dat gebrekkige met den vinger aangewezen, en voor de verwerping er van hunne stem zouden verheven hebben, — terwijl men, zeggen wij, sommige mannen *aldus* ziet handelen en het bewijs leveren, hoe weinigen slechts die *consequentie*, die ware zielskracht en helderheid van geest bezitten, welke hen, onder *alle* omstandigheden, de waarheid en niets anders dan de waarheid doen zoeken, eerbiedigen en verdedigen; — onderwijl gaat de voortreffelijke, de onafhankelijke THORBECKE maar moedig en ijverig voort, met voor het heil van zijn vaderland te arbeiden, aan de toekomst overlatende, of zij eenmaal dien arbeid met voor het Nederlandsche volk heilrijke vruchten bekroonen zal.

Met innig genoegen, ontvingen wij dit eerste deel eener tweede uitgave der *aanteekening op de grondwet;* eensdeels omdat uit de behoefte hieraan blijkt, op welken prijs de eerste uitgaaf door onze landgenooten geschat is; — anderdeels, omdat deze nieuwe uitgaaf door den kundigen man zooveel vermeerderd en verbeterd, zooveel meer uitgewerkt is, dat, voor wie de eerste uitgaaf behoefte was, de tweede bezwaarlijk zal kunnen ontbeerd worden.

Bevatte toch de *eerste* uitgaaf een overzigt, van den oorsprong, eene korte beredenering van de waarde en gehalte van de artikelen der *ongewyzigde* grondwet van 1815, — deze *tweede* uitgaaf bevat datzelfde en meer ten aanzien der in 1840 *gewyzigde;* en helaas! er viel ook in het verrigte wijzigingswerk niet weinig gebrekkigs, niet weinig dat nog hoog noodig verbetering behoeft, aan te toonen.

« De herziening, zegt de heer THORBECKE moest niet « enkel toets zijn van hetgeen de grondwet was, maar « van 't geen *wy* politisch waren, en in zelf-regeling ver« mogten. De proef kwam niet schitterend uit. *Men « zag de gebreken en wat men behoefde. Doch de moed « ontbrak.*"

Wordt eerlang, hetgeen wij vurig hopen, door de *tegenwoordige* regering eene Commissie benoemd, om, wat in 1840 niet geschiedde, onze grondwet te herzien in verband met de gebleken behoeften der natie en haren voortgang in kennis en beschaving, zoowel als met de door de ervaring en het gebruik der grondwet in dezelve ontdekte velerlei leemten en gebreken, — dan zal die Commissie hare taak, door dit gewigtige werk van den Hoogleeraar, zeer vergemakkelijkt vinden, want op *alles* vonden wij daarbij gelet; over *alles* wat wijziging en verbetering behoeft, geredeneerd en aanwijzigingen gegeven.

Niet te onregte, zegt de schrijver in zijne voorrede der tweede uitgaaf: De *eerste* « liet het doorgaans bij eene « schets, de tweede is meer uitgewerkt, en in zooverre « een nieuw boek. Men zal, geloof ik, weinige artikels « vinden, waaraan de hand niet andermaal werd gelegd."

Men mag er niet aan twijfelen, of de regering, zoo zij dit in 1840 niet werkelijk reeds was, zal *nu* wel genoegzaam zijn ingelicht omtrent hetgeen er waar is, van die «*gezetheid des volks* TOT *behoud zyner instellingen.*" De grievende teleurstelling, bij den afloop van het wijzigingswerk schier algemeen ondervonden en geopenbaard, *kan* voor haar geen geheim zijn gebleven, evenmin als de gewigtige hinderpalen, welke dat onvolledige werk heeft laten bestaan, zoo niet vermeerderd, om onze staatshuishouding op eenen voet te brengen, overeenkomstig met ons vermogen.

De regering *moet* er van overtuigd zijn geworden, met hoeveel grond de heer THORBECKE aan het slot zijner genoemde voorrede zegt: « In de wetgeving en regeerkunst « over 't algemeen mag ook nu nog, meen ik *individu« aliseren*, naar den bijzonderen landaard en stand, als « eene voorwaarde van wel slagen worden beschouwd... « *Mits het geschiede in harmonie met die algemeene be« ginselen, welke eene wereldkracht zyn geworden en die « geen ryk straffeloos verzaakt.* De kring is nog ruim, « de vrijheid groot genoeg. Doch het is eene vrijheid om « te *doen*, om te *formeren*, niet om te rusten. Het is « niet eene oude orde, die behoud, — het is eene nieuwe « maatschappij, die voltooijing vraagt."

Zal men voortdurend *by ons* die beginselen blijven miskennen, welke eene wereldkracht zijn geworden, en zich aanstellen als moest het welzijn van onzen Staat gevestigd worden door bij het oude te blijven, terwijl alles wat ons omringt, ja de absolutisch geregeerde rijken niet uitgezonderd, verbeteren, hervormen en voorwaarts streven?

Wij kunnen zoo iets, voor alsnog, van 's Konings verlichte denkbeelden, bij de magt welke H. D. uit de grondwet putten kan, om het goede voor Zijn volk te doen tot stand komen, niet veronderstellen; maar wachten al spoedig, dat Z. M. aan de wenschen zijner getrouwe onderdanen, aan die van meerdere leden der Staten-Generaal, en aan de dringende bestaande behoefte gehoor gevende, al spoedig eenen Voorzitter van Zijn ministerie benoemen, en aan dezen de zamenstelling van een kabinet uit eensgezinde, gelijke beginselen en inzigten deelende mannen bestaande, zal opdragen; dat daarop verder eene herziening der grondwet en vervolgens eene gewigtige vereenvoudiging en doelmatige spaarzaamheid in onze staatshuishouding zullen worden ingevoerd, waarbij het niet zal kunnen missen, dat het nationaal crediet zich verheffe, de werkzame klassen in hunne lasten verligt, de nijverheid meer ontwikkeld en de bronnen van bestaan allerwege vermenigvuldigd worden; en wij vragen het, of zulke uitkomsten niet als gewigtig genoeg te beschouwen zijn, om op te wekken, zoo spoedig mogelijk de handen krachtig aan het werk te slaan, en ook de wenken, welke het boek, dat wij aankondigen, daartoe bij menigte bevat, zich daarbij ten nutte te maken?

Moge de Hoogleeraar eerlang de zelfvoldoening smaken van te ondervinden, dat zijn gewigtig werk ook bij Z. M. Koning WILLEM II op deszelfs regte waarde geschat wordt! Wij zouden het beschouwen als eene weldaad voor ons land en volk.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 14. September. Men meldt uit Keulen, dd. 15 September. Op den 8. dezer maand is bij Detwold, in tegenwoordigheid van ten minste vijftien duizend Duitschers, die uit alle oorden des gemeenschappelijken vaderlands derwaarts zaamgestroomd waren, het feest gevierd, van het leggen des eersten steens tot het gedenkteeken, hetwelk op de Tents-hoogte opgerigt moet worden voor Duitschlands ouden held *Herman*, of zoo als de Romeinen hem noemden *Arminius;* gelijk men weet den geen onder wiens aanvoering in het bosch van Teutoburg hetgeen men gelooft aldaar gelegen te hebben, drie legioenen van Keizer *Augustus*, met hunnen veldheer *Varus*, verslagen werden.

— De dampkring is in het begin dezer maand meestal zoo helder geweest, dat men den 12. dezer onder andere, te Aken, bij helderen dag de planeet *Venus* aan de hemel gezien heeft, iets waarop zich tot nog toe slechts de Italianen, wegens de gewone reinheid der lucht in hun land hadden kunnen beroemen.

ENGELAND.

LONDEN, den 15 September. De nieuwe moord-aanslag te Parijs heeft ook hier eenen geweldigen indruk te weeg gebragt; men kan zulk eene vermetele volharding der vijanden van de nieuwe regering en zulk een telkens en bijna wonderdadig ontkomen der leden van de thans heerschende dynastie naauwelijks begrijpen. De *Times* ziet daarin eene onmiddelbare tusschenkomst der Voorzienigheid, en past op *Lodewyk-Filips* den vers-regel van een onzer dichters toe: *Immortal, till his work-done* (Onsterfelijk, tot na volbragte taak). Hij vermeent dat, onder de menigvuldige aanvallen op den Koning der *Franschen*, er een paar ten minste geweest zijn waarin de moordenaar op geene ontsnapping schijnt bedacht geweest, en waarin dus de zetregel gefaald heeft, welks waarheid reeds *Hendrik IV* erkende, dat die zijn eigen leven niet acht, meester is van dat zijns vijands.

— Sir *Robert Clainghton* doet in den omtrek van het dorp Chatsworth in Derbychire, waar hij zijne uitgestrekte landgoederen bezit, eene broeikast maken, die zeker de grootste zijn zal welke ooit bestaan heeft. Zij zal de oppervlakte van twee acres beslaan en bedekt zijn met een dak van glas; in het midden zal zich ook een koepel van glaswerk verheffen, waartoe te zamen meer dan zeventig duizend vierkante voeten glas noodig zijn. De verwarming van dezen buitenlandschen tuin (*exotic garden*) zal geschieden door kagchels en waterdamp, die in de onderaardsche buizen rondgaat, waarvan de grootste zoo aanmerkelijk zijn zullen, dat een man regt er in kan opstaan. In dezen tuin zullen lanen, doolhoven, heuvels, beken, watervallen, met één woord alles zijn, wat noodig is tot eene aangename wandeling. De heer *Claington* is van voornemen niet slechts planten en heesters, maar ook boomen van zekere grootte te telen. Om den groei der vreemde gewassen, die het moeijelijkst voorkomen, te bevorderen, wil hij dezelve in de aarde van de landen waar zij groeijen, planten. Het publiek zal op zon- en feestdagen tot de wandeling in dezen tuin toegelaten worden, die dan des avonds zal verlicht zijn. Men begroot de kosten van den aanleg op 50,000 poud st. of zes tonnen gouds.

— Dikwijls, doch, gelijk de ondervinding schijnt te toonen, nog niet dikwijls genoeg, is door natuur- en geneeskundigen gewaarschuwd tegen het onvoorzigtig gebruik van middelen, welke te sterk of te langdurig der reukzenuwen aandoen. Het toppunt dier onvoorzigtigheid is misschien, wanneer men zulk een sterk prikkelmiddel als de ammoniac omtrent een jong kind aanwendt. Moge het volgende geval, hetwelk de *Times* mededeeld, tot eene nieuwe waarschuwing strekken en te laat berouw besparen aan de eene of andere moeder of andere bloedverwante, die soms, uit gebrek aan zorg of uit speelsheid een arm schepseltje, hetgeen zij lief heeft, aan zoo vreeselijk een gevaar zou kunnen blootstellen! Laatstleden woensdag had eene vrouw zich met haar kind naar het huis harer moeder begeven. Hier hield haar zuster, met haar klein neefje dartelende, aan hetzelve een reukfleschje met ammoniac onder den neus. Oogenblikkelijk werd het kind zwartachtig in het aangezicht. Verschrikt droeg men het naar de apotheek, alle middelen werden aangewend, maar het werd niet beter, het scheen in eene aanhoudende bezwijming te liggen; eindelijk bragt men het in het gasthuis doch ook hier mogt al de zorg, welke de geneeskundigen besteedden, niet baten, en den volgenden morgen was het arme slagtoffer dood.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 16. September. De zamenrottingen nemen met elken avond toe en waren gisteren avond al zeer dreigend. Van den anderen kant laat het gezag geheele bataillons van de stedelijke wacht aan de boulevarts en in de staart Antoine stationneren en laat het al de voornaamste straten der stad door detachementen van 25 of 30 man en eenen tamboer voorop, doorkruisen. Tot nog toe heeft de maatregel der omschrijving zich hier in de hoofdstad tot de enkele volkstelling bepaald, en reeds ziet men tot welke gevolgen zulks leidt; wat zou er dus niet te vreezen zijn, indien men den maatregel hier, even als in de departementen, in deszelfs volle uitgestrektheid wilde doorzetten; en evenwel begint men er van te mompelen en verspreidt zich het gerucht, dat de heer *Humann* er het uiterste aan wil wagen, en dat de telling en schatting van deuren en vensters en van huurwaarden, enz., zal moeten volgen. Het laat zich aanzien dat de stedelijke wacht, zoo zij al voor het gezag blijft ijveren, alsdan niet in staat zou zijn de misnoegden in toom te houden, en reeds zijn de linietroepen in derzelver kazernen geconsigneerd en ruim van patroonen voorzien.

— Op het eigen oogenblik dat de moord-aanslag van den 13. ten uitvoer werd gebragt, is een zestal verdachte personen in hechtenis genomen en naar de gevangenis van la Rocquêlle overgebragt. Terzelver tijd is ook ontdekt en gevangen genomen eene klubs van *Communisten;* dit een en ander schijnt allen twijfel omtrent den aard en het doel van den aanslag te doen verdwijnen. Zoo men van goeder hand verneemt is degeen, die *Pappart*, het eerst gevat heeft, een Amsterdammer van geboorte, met name *August Barthez;* en heeft de procureur des Konings dezen in het bijzijn van een aantal staf-officieren, de gelukwenschingen van den Hertog van *Aumale*, overgebragt, wegens zijn kloek en welberaden gedrag in het eerste oogenblik der verwarring.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 17. September. Men verneemt, dat door Z. M. benoemd zijn tot adelborsten van de eerste klasse bij de Nederlandsche marine, de heeren *A. J. van*

de Bell, *A. A. von Kenoel*, *J. A. van der Meulen*, *J. W. van Rhyn*, *A. W. van Sieveninck*, *P. van Lelyveld*, *N. J. C. Telte*, *J. J. B. de Jonge Oudraat*, *H. D. Slegt*, jhr. *H. P. Klerck*, *J. C. van de Kruysse Pilaar*, *K. G. W.* baron *van Wassenaar* en *W. C. A. B. P. Arriens*, thans adelborsten bij het Koninklijk instituut voor de marine te Medemblik.

— Z. M. heeft aan de manschap der Engelsche visscherpink, *William and Richard*, eene gratificatie verleend, als een blijk van goedkeuring en tevredenheid wegens het met levensgevaar redden, in October 1840, der manschap van het Nederlandsche barkschip *Mercurius*, verongelukt op de Kentish Knock, bij Ramsgate; zijnde nog bovendien aan den schipper *Richard Andrews* een loffelijk getuigschrift uitgereikt.

— Er is thans ingekomen eene nieuwe voordragt nopens de Maatschappij van Weldadigheid. Daarin wordt bepaald dat aan die Maatschappij zal worden uitbetaald ter leen eene som van ƒ125,000 tot afbetaling, eene som van ƒ100,000, ter voorziening in hare behoeften over 1841; dat onder 's Konings goedkeuring eene nieuwe overeenkomst met de Maatschappij zal worden aangegaan, enz.

In de beantwoording bij deze nieuwe redactie zegt de Regering, dat de toestand der Maatschappij het onmogelijk maakt dat zij in stand blijve, zonder dat daartoe middelen uit de schatkist beschikbaar gesteld worden; *dat het de bepaalde wil der Regering is om voortaan geene gelden hoegenaamd meer buiten de wet te laten besteden*; dat daaruit de noodzakelijkheid van deze wet geboren is.

— Bij het onderzoek van de voordragt nopens de marine zijn sommige leden der Staten Generaal bij het gevoelen gebleven, dat de hoofd-etablissementen moeten worden verminderd. Eenigen meenden, dat vooral Willemsoord, na de daarstelling van het noordhollandsche kanaal, voor aanzienlijke vermindering vatbaar is, en dat, gelijk zulks reeds is toegezegd, Vlissingen alleen een etablissement van uitrusting, niet van aanbouw behoort te zijn.

De Kamer wil de kosten voor de eigenlijke marine niet verminderen, maar zij verlangt dezelve ook hiervoor en niet voor nuttelooze administratien besteed te zien; men herinnert zich de hieromtrent door den Minister gedane toezeggingen.

Men verlangt dat vele kleine, in plaats van eenige groote schepen gebouwd worden; en dat men de vruchten moge zien van het onderzoek over het loodswezen.

Wat het Departement van Oorlog aangaat, deswege waren de bezwaren algemeen en klemmend. In plaats van bezuiniging, gelijk men na de organisatien in hetzelve zou verwacht hebben, vindt men verhooging van uitgaven, omslag van administratie en een nog te talrijk leger. Men weersprak niet, dat de Staat eene welgeorganiseerde militaire magt moet hebben, doch deze magt moet staan in evenredigheid tot deszelfs finantieel vermogen. Vele posten, als wegens den te talrijken staf, werden afgekeurd; men verlangde de afschaffing van drie batterijen artillerie, twee regementen ruiterij, verscheidene hoofdofficieren enz.

UTRECHT, den 18. September. Wij vernemen met genoegen, dat alhier is opgerigt een *Genootschap voor Landbouw en Kruidkunde*. Wij hopen, dat deze inrigting, de eerste in ons land, vele medewerking zal ten deele vallen, en eenmaal zal in staat gesteld zijn, om met dergelijke Genootschappen in andere landen te kunnen wedijveren.

VLISSINGEN, den 21. September. Eergisteren namiddag vertrok van hier met het Koninklijk stoomjagt *de Leeuw* naar 's Gravenhage, Z. K. H. Prins *Hendrik der Nederlanden*.

GEMENGDE BERIGTEN.

De heer Thiers is te Weenen aangekomen. — Te Leipzig en andere plaatsen neemt men proeven met de thans uitgevondene waterschoenen. — De keizer van Rusland is den 9. dezer te Warschau aangekomen. — De Jezuiten zoeken zich weder in alle landen te vestigen en het onderwijs in handen te krijgen. — Als een bewijs van vruchtbaarheid van dit jaar, zou kunnen dienen, dat in een tuin te Utrecht een persikenboom voor de tweede maal bloeit. In een anderen tuin ziet men den vijgenboom in dit jaar ook voor de tweede maal bloeijen. — Een beschaafd jongmensch zoekt f 8000 met een welgemaakt, fatsoenlijk, deugdzaam en gereformeerd meisje. — De gratieuse rijderessen van Franconi worden in het Handelsblad zeer geprezen, als ook de gedresseerde vlooijen, waaronder een schootvloo van de hertogin van Buccleuch, welke de verrigtingen der menschen nabootsen; staatkundige klamte en schoon herfstweder begunstigen deze en meer andere vertooningen op de Amsterdamsche kermis. — Te Nijmegen zijn 2 militairen met baden verdronken. — Te Rotterdam is een zeebaars aangebragt lang 4 en een halve voet wegende 90 pond. — Te Geneve ziet men eerlang het opstijgen van een ongemeen grooten luchtbal te gemoet, aan welken de eigenaar, een Franschman, de rigting naar willekeur belooft te geven. Soortgelijke beloften zijn meer gedaan, maar de vervulling is steeds achterwege gebleven. — De geheele onderwerping van Abd-el-Kader wordt bij den najaarsveldtogt te gemoet gezien. (?) — Jonge honden van 1, 2 à 3 weken benoodigd bij I. Kromboom, Koornbeurs, Middelburg. Zegt het voort. — Te Brussel heeft een vreesselijken brand gewoed. Men schat de schade op meer dan 150,000 fr.

MENGELINGEN.

Treffend Regtsgeding.

Onlangs verdrong zich te Londen eene groote volksmenigte bij de toegangen te Old-Bailey, om het resultaat eener belangwekkende, voor het hof van assises plaats hebbende regtsverhandeling te vernemen. Te tien ure nam de Lord-Opperregter TINTAN zijnen zetel in; de aangeklaagde werd binnengeleid, en terstond openbaarde zich eene algemeene deelneming jegens hem. De beide advokaten, die den beschuldigde hunne hulp aangeboden hadden, drukten hem hartelijk de hand, en zelfs de publieke aanklager nam eene gelegenheid waar, om hem eenige vertroostende woorden toe te fluisteren, terwijl hij hem zeide, om, indien hij niet gaarne op de gewone bank der beschuldigden wilde zitten, zich op eene andere plaats, naast zijne verdedigers, neder te zetten.

De Regter. Uw naam, ouderdom en beroep?

De Beschuldigde. GEORGE HAMMON, een-en-veertig jaren oud, portretschilder.

R. Gij weet wat u wordt te laste gelegd. Gij zijt beschuldigd, moedwillig eenen koorddanser, JAMES BALDWIN genaamd, gedood te hebben; zijt gij daaraan schuldig of niet?

B. Het is waar, ik heb hem gedood. Het is een ongeluk; ik betreur het, maar in mijn hart en in mijn geweten gevoel ik mij niet schuldig.

R. Daar gij de waarheid der daadzaak belijdt, en slechts het schuldige er van ontkent, zoo zet u neder. Uwe medeburgers, uwe gelijken, zullen over u regt spreken. God neme u in zijne hoede!

De geregtsschrijver leest de akte van beschuldiging voor; de oudste Advocaat, die de aanklagte voor het graafschap te ondersteunen heeft, spreekt eenige woorden, waarbij hij erkent, dat wel nimmer een aangeklaagde meer goedertierenheid heeft verdiend, doch, onder opzien tot 's Konings begenadiging, op veroordeeling aandringt, ten einde de geheele wereld verneme, dat het aan niemand geoorloofd is, zijn eigen regter te zijn. Op des regters tot den beschuldigden gerigte vraag, of hij nog iets voor te dragen had, antwoordde hij, dat hij zich gedrongen gevoelt, de toedragt der zaak te verhalen.

« Het is nu drie jaren geleden, dat ik een klein, destijds naauwelijks vierjarig dochtertje verloor, het eenige pand, mij nagelaten door eene heilige, die nu bij God is. — — Ik verloor dit kindje dat was te zeggen, ik zag het niet sterven zoo als hare moeder, neen, het verdween het werd gestolen. Het was zoo aardig, zoo schoon en ik had op de gansche wereld niemand anders meer, om mij lief te hebben. Mijne Heeren, ik zal u niet zeggen wat ik geleden heb; gij zoudt mij toch niet verstaan. Ik heb voor openbare aankondigingen, voor nuttelooze navorschingen alles ten beste gegeven, wat ik het mijne noemde. Meubelen, schilderijen, mijne kunstverzamelingen, alles heb ik verkocht. Drie achtereenvolgende jaren ben ik alleen, te voet, alle steden, tot zelfs de kleinste dorpen der drie Koningrijken doortrokken, en heb allerwege vergeefs mijn kind gezocht. Zoo dikwerf ik met portretschilderen eenig geld tot nieuwe openbare aankondigingen had verworven, kwam ik daarmede naar Londen terug. Eindelijk den 14 April, het was een' Vrijdag, kwam ik door Smithfield; midden op de markt speelde eene koorddanserstroep. — Een kind stond, met de beenen omhoog in de lucht, met het hoofd op de punt eener soort van hellebaard, en draaide in de rondte om. — — Er moet in dit oogenblik een straal uit de ziel harer moeder in mijne ziel gedrongen zijn, dat ik het kind in dezen toestand erkende — het was mijn arm kindje! Hare moeder zou er op gevlogen zijn, om het te omarmen — — ik — — neen, ik stortte op het — — op den mensch aan, en, ik weet niet hoe het gebeurd is — — ik, anders zwak en goedaardig, ik greep hem bij zijn koorddanserspak aan, hief hem hoog in de lucht op, smeet hem verpletterend op den grond neêr — — kortom, ik doodde hem."

« Naderhand was ik op mij zelven vergramd, dat ik zoo gestreng was geweest; doch in dat oogenblik was ik er woedend over, dat ik hem niet meer dan slechts eenmaal had kunnen dooden."

Regter. Maar dat zijn geene Christelijke gevoelens ofschoon zij zich ligt begrijpen laten. Gij zoudt in uw belang welligt beter gehandeld hebben, die gevoelens hier niet te uiten. Hoe wilt gij, dat God en de gezworenen u vergiffenis schenken, als gij zelf niet weet te vergeven.

Beschuldigde. Ik weet niet, hoe gij, Mylord, en de gezworenen over mij beschikken zullen, maar dit weet ik, dat God mij reeds vergeven heeft. Gij weet niet — ik zelf wist niet alles, wat dat — wat die mensch mij gedaan heeft. Toen barmhartige lieden mij in de gevangenis mijn dochtertje toevoerden, was zij niet meer schoon, als voordezen — ik hoorde haar vloeken — — zij was ontzenuwd, geknakt door ellende en verleiding — zij kende mij zelfs niet meer! — Begrijpt gij het nu? — Den glimlach; de ziel van mijn kind heeft hij mij ontstolen, die ellendeling! — En ik, ik heb hem slechts eenmaal gedood!

De Chef van den Jury. Mylord, onze innerlijke overtuiging staat reeds vast. — — —

Regter. Ik begrijp zulks. Mijne Heeren, doch de wet moet haren loop hebben. Hoe groot ook uwe deelneming voor den aangeklaagden zijn moge, gij moet toch eerst mijn resumé aanhooren, en vervolgens in uwe kamer raadplegen.

Zoo geschiedde het, maar de gezworenen keerden oogenblikkelijk terug, en spraken het *niet schuldig* uit. GEORGE HAMMON moest naar huis geëskorteerd worden om de, uit het volk op hem aanstroomende, vrouwen te beletten hem op te nemen, en in triumf naar zijne woning te dragen.

Statistiek der Zeemagt van:

Engeland	228	Linieschepen	122	Fregatten.
Rusland	11	«	29	«
Zweden en Noorw.	12	«	7	«
Nederland	11	«	23	«
Turkije	7	«	7	«
Denemarken	6	«	6	«
Oostenrijk	3	«	3	«
Spanje	3	«	3	«
Portugal	3	«	3	«
Sicilië	1	«	1	«
Egijpte	9	«	9	«
Vereenigde Staten	12	«	12	«
Frankrijk	49	«	60	«

Onder LODEWIJK XIV had Frankrijk 100 Linieschepen.

Eene nieuwe Godsdienstsecte, die der Mormoniten, heeft zich in Engeland en geheel America door verspreid, dus genaamd naar het Boek-Mormon (den Koran houden de Turken zeggen) of den Bijbel, hun door een Engel aangebragt, die verklaard heeft, dat zij de echte afstammelingen van JOZEF waren.

Twee zendelingen dezer secte, die de gave der talen, door oplegging der handen, zeggen te bezitten, zijn den 22 Julij te Louth in Engeland aangekomen; beiden zijn geboren Engelschen. Zij beproeven, geld bijeen te krijgen, om in Amerika, een Tempel te kunnen bouwen, werwaarts zich de stam ISRAëLS heen zal begeven, om daar het JUDAISMUS in vollen luister te herstellen. Bij dien Tempel zal ook eene stad gesticht worden, die, zoodra zij zal bevolkt wezen, ten hemel moet worden opgenomen, met al hare inwoners, om vandaar weêr op aarde neêr te dalen, doch alsdan met den MESSIAS in eigen persoon aan het hoofd. En dan begint er op deze wereld een gansch andere loop van zaken: de eilanden zullen zich hereenigen met het vasteland; de wateren zullen naar het Noorden zamentrekken; al de profecien van DANIEL zullen alsdan zich verwezenlijken; al de vijanden der Mormoniten worden vervolgens, te vuur en te zwaard, vernield, waarna de wereld vergaat!

Het Engelsche Volk hoort al die drogredenen met gelatenheid aan; sommigen offeren zelfs een schelling voor den opbouw des Tempels, of tot belooning der moeite van den gedienstigen uitleg dier wondere zaken.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 21 September. Sedert den 18 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Liefdadigheid, J. G. Lukje, Tonningen, raapzaad; Christiane, H. H. Eabighinrick, Riga, hennipzaad Betty Hermann, J. H. Schmidh, St. Petersburg, lijnzaad; Christian, C. E. Olsen, Monte Video, huiden; Helena, H. Permier, Riga, houtwaren; Sekkelina Thoortes, G. J. de Joogh, Stettin, tarwe; The Tartar E. C. Nickols, Kroonstad, granen; Princes Victoria, T. Jackson, Londen, stukgoederen en passagiers; Gerl, J. C. Peters, Riga, houtwaren, Gustaaf Adolph, H. York, Riga, houtwaren; Doris, P. N. Zeplien, Riga, deelen; Eliza Anna, H. H. Nieyahr, Riga, garst; Paul en Frederik, F. Hagen, St. Petersburg, lijnzaad; Sylphide, F. D. Afreus, Riga, timmerhout; Helena Maria, J. L. van der Wijk, Dantzich; Paulina, E. Dade, Dantzich, beide met timmerhout.

Voor Gend bestemd:

Johanna, A. Neuenberg, St. Peterburg, lijnzaad.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

The City of Edimburg, J. C. Hart, Londen, graan; Catharina Charlotte, J. N. Christensen, Riga, ballast; Bernardus, H. Hubers, St. Petersburg; Le Jeune Henry, G. Kuper, Hamburg, beide met stukgoederen; The Soho, T. Whitcombe, Londen, stukgoederen en passagiers; Nephtunis, C. O. Nijgren, Avontuur; Trifolium, J. C. H. Kuhl, Avontuur, beide met ballast; la Comilte, S. Caban, Havre-de-Grace, zink; Fortuna, M. Sorensen, Oostzee, ballast; Assiduous, J. Vittery, Topsham, schors, Nephtunis, J. Barchmann, Gothenburg, huiden; Theodoor, A. Dosty, Konstantinopel, ballast; Fortuna, M. Sorensen, Flikkerfore, stukgoederen; Albert, H. Giffin, Londen, tarwe; Agenoria, T. Bedford, Londen, tarwe; Le Rapide, P. Ruepel, Bordeaux, ballast; Maria Christine, J. Borchers, Leer, stukgoederen, Reform, R. Bontoft, Londen, tarwe; Emanuel, F. Olsen, Oostzee; Providentia, M. Johsen, Noorwegen; The Hope, W. Collins, Boston, alle drie met ballast.

Van Vlissingen gezeild:

The Harvest, C. Mitcheson, Sunderland, ballast.

ADVERTENTIEN.

Te Vlissingen, bij C. J. DE SWART.